

ET

ET

ET

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 21.4.2009
KOM(2009) 189 lõplik

2009/0057 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse läänepoolse hariliku stauriidi varu ja püügi mitmeaastane kava

{SEC(2009) 524}

{SEC(2009) 525}

SELETUSKIRI

ETTEPANEKU TAUST

Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Käesolevas ettepanekus kehtestatakse hariliku stauriidi (*Trachurus trachurus*) läänepoolse varu ja püügi majandamise pikaajaline kava, mis hõlmab kõiki nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta) artiklites 5 ja 6 viidatud taastamis- ja majandamiskavadega ette nähtud etappe¹. Kõnealuse kava eesmärk on teadlaste soovitude põhjal tagada, et kõnealuste stauriidivarude püük saavutaks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse taseme, ja tagada kalandussektori stabiilsus. Need eesmärgid on kooskõlas 2002. aastal Johannesburgis toimunud ülemaailmsel säästva arengu tippkohtumisel vastuvõetud rakenduskava punktiga 30, mis on vastu võetud kõnealuse konverentsi 2. resolutsiooniga,² ja nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta) artiklis 2 sätestatud ühise kalanduspoliitika eesmärkidega.

Kõnealune kava on teine ühenduse vete pelaagilisi varusid käsitlev kava pärast nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1300/2008, millega kehtestatakse Šotimaa läänerranniku vete heeringavarude ja nende püügi mitmeaastane kava. Laialt levinud pelaagiliste varude (Kirde-Atlandi makrelli, põhjaputassuu, atlandi-skandinaavia heeringa ja Põhjamere heeringa) suhtes, mida majandavad ühiselt Põhja-Atlandi rannikuriigid, on juba kehtestatud majandamise kord, mis on sätestatud kahepoolsetes või mitmepoolsetes lepingutes.

Läänepoolne stauriidivaru on ülekaalukalt kõige olulisem ühenduse mandrilava vetes elava kolme stauriidivaru hulgas. Praegune majandamissüsteem ei arvesta piisavalt stauriidivarude olukorda. Teadlaste soovitude arvestamist vastavalt vajadusele takistab asjaolu, et teadlaste soovitatud kalavarude piirkonnad ei lange kokku piirkondadega, mille suhtes on kehtestatud lubatud kogupüük. Piirkondade lahknevuse küsimus kavatsetakse lahendada koos pikaajalise majandamiskava rakendamisega. Teadlaste soovitud läänepoolse stauriidivaru kohta rajanevad vaid puudulikul hinnangul. Kõige olulisemaks kalandusest sõltumatuks teabeallikaks on alates 1977. aastast iga kolme aasta tagant korraldatavad kalamarja tootluse rahvusvahelised uuringud. Siiani ei ole uuringute tulemused ja lisateave võimaldanud kalandusteadlastel kalavaru täielikku hindamist lõpule viia.

Olukord, kus teadlastel pole võimalik lähtuda soovitude andmisel varude täielikust hindamisest, pole sugugi harv. Teadlaste soovitude puudulikkusel on mitmeid põhjusi, näiteks vähenevate kalavarudega püügipiirkondadest saabuvate andmete halb kvaliteet. Siiani on komisjon kehtestanud majandamiskavad ainult suhteliselt hästi uuritud kalavarude suhtes, lisades sätteid andmete vähesusest põhjustatud ajutiste olukordade lahendamiseks. Hariliku stauriidi varusid käsitlevad teadmised on ikka veel puudulikud, ehkki olukord on aja möödudes paranenud. Seoses pelaagilise sektori kasvava huviga teadlaste soovitudel põhineva ja olemasolevale bioloogilisele teabele tugineva pikaajalise majandamise suhtes ning julgustatuna teadlaste soovitudest, mis toetavad kalavarude tervisliku seisukorra

¹ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

² ÜRO dokument A/CONF.199/20**

suundumustega seotud bioloogilistel näitajatel põhinevat majandamist, seatakse käesolevas määruses käsitletavate teadusliku modelleerimise riskitesti läbinud püügikontrollieeskirjade keskmesse kalamarja tootluse uuringute tulemused, mis on varude suurenemise või vähenemise bioloogiliseks näitajaks. Pidades silmas kavas sisalduvat ülevaatamisklauslit, on püügieeskirja võimalik kohandada täpsemate teaduslike hinnangutega, kui need kättesaadavaks tehakse.

Üldine taust

2002. aastal allkirjastasid liikmesriigid ülemaailmsel säästva arengu tippkohtumisel (Johannesburg) vastu võetud rakenduskava. Kõnealune rakenduskava sisaldab kohustust taastada kalavarud 2015. aastaks tasemeni, millega on võimalik tagada maksimaalne jätkusuutlik saagikus.

Lisaks sellele leppisid komisjon ja nõukogu 2002. aastal läbi viidud ühise kalanduspoliitika reformi käigus kokku ühendusele huvi pakkuvaid kalavarusid käsitlevate mitmeaastaste kavade ja taastamiskavade rakendamises. Kavade on kehtestatud ühenduse vete enamiku tursavarude, kahe merluusivaru, kahe norra salehomaari varu, kahe hariliku merikeele varu, Põhjameres asuva atlandi merilesta ja hariliku merikeele varu ning Šotimaa lääneranniku heeringavaru suhtes.

Ettepaneku valdkonnas kehtivad õigusnormid

Nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrusega (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta) on kehtestatud kalavarude säästva kasutamise üldine raamistik.

Komisjoni määruses (EÜ) nr 1542/2007 on sätestatud heeringa, makrelli ja hariliku stauriidi lossimise, kaalumise ja asjakohase inspekteerimise kord. Läänepoolse stauriidi kõigi püügipiirkondade täielikuks hõlmamiseks on vaja kõnealuse määruse kohaldamisala laiendada.

Tehnilisi meetmeid käsitlev nõukogu määrus (EÜ) nr 850/1998 sisaldab erisätteid alamõdulise stauriidi lossimise kohta ning piirab automaatsete sortimisseadmete kasutamist stauriidipüügiga tegelevate laevade pardal.

Kooskõla Euroopa Liidu muude tegevuspõhimõtete ja eesmärkidega

Ettepaneku eesmärk – säästev areng – on kooskõlas ühenduse keskkonnapoliitikaga ning eelkõige nende keskkonnapoliitika valdkondadega, mille raames tegeldakse looduslike elupaikade kaitse ja loodusvarade säilitamisega.

KONSULTEERIMINE HUVITATUD ISIKUTEGA JA MÕJU HINDAMINE

Konsulterimine huvitatud isikutega

Konsultatsioonimeetodid, peamised sihtvaldkonnad ja vastajate üldiseloostus

Sihtrühmadega konsulterimiseks suheldi pelaagiliste liikide piirkondliku nõuandekomisjoniga (PelRAC). Kõnealune organ loodi selleks, et konsulterida pelaagilistest varudest huvitatud osalistega ühise kalanduspoliitika raames. Pelaagiliste liikide piirkondliku nõuandekomisjoni liikmed esindavad püügisektorit

(laevaomanikud, väikekalurid, töölepingu alusel töötavad kalurid ja tootjaorganisatsioonid), töötlejaid ja ettevõtjaid, valitsusväliseid keskkonnaorganisatsioone, vesiviljelustootjaid ja harrastuskalastajaid. Kuna läänepoolse stauriidivaru majandamise kava algatus pärineb pelaagiliste liikide piirkondlikult nõuandekomisjonilt endalt, toimus seoses nõuandekomisjoni ettepaneku ametliku esitamisega 2007. ja 2008. aastal nõuandekomisjoni II töörühma (mis tegeleb põhjaputassuu, kilu ja hariliku stauriidiga) ja selle täidesaatvat komiteed hõlmanud arutelu.

Lisaks sellele teavitas komisjon liikmesriike oma kavatsusest ametlikult vormistada nõuandekomisjoni ettepanek stauriidi lubatud kogupüügi piirkondade muutmist käsitlevate viimaste arutelude käigus, mis on lubatud kogupüügi piirkondade liigipõhisel väljaarendamisel ja kalamarja tootluse liigipõhistel uuringutel rajanevate püügikontrollieeskirjade koostamise eelduseks. Kõnealused arutelud liikmesriikide ning kalanduse ja vesiviljeluse korralduskomitee vahel on toimunud alates 2008. aasta maist.

Vastuste kokkuvõte ja nende arvessevõtmine

Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine

Asjaomased teadus- ja erialavaldkonnad

Küsitati Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) välisekspertide arvamust Euroopa Ühendust huvitavate kalavarude pikaajalise majandamise kohta. Kõnealune organ võrdleb peamiselt liikmesriikide kalanduslaborites töötavate kalandusteadlaste kogemusi ja annab Euroopa Ühendusele ja liikmesriikidele süstemaatilisi ja standarditud soovitusi. ICESi soovitused on edastatud komisjoni teadus-, tehnika- ja majanduskomiteele (STECF).

Saadud ja arvessevõetud arvamuste kokkuvõte

Stauriidi kudekarja biomassis domineeris 1982. aasta silmapaistvalt arvukas põlvkond (mis oli ligikaudu 18 korda pikaajalisest keskmisest suurem). See põlvkond on järk-järgult välja püütud, kuid juurdekasv on jäänud tagasihoidlikuks ja alates rekordilisest 1988. aastast vähenes kudekarja biomass pidevalt, kuni olukord 2001. aastal vähemalt stabiliseerus. Kõnealuste varude kalastussuremust hinnatakse madalaks ning 2001. aasta juurdekasvu peetakse eriti suureks, mis tagab veel mõneks ajaks hea paljunemisvõime. Varude pikka aega kestnud vähenemine, noorkalade osakaalu oluline suurenemine, ebamäärane kudemiskäitumine ja kalandustegevusega seotud proovide vähesus muudavad püügi aegridadel ja kalamarja hinnangulisel tootlusel põhineva säästva majandamisega seotud soovitude andmise keeruliseks. Vastuseks Euroopa Liidu ja Norra poolt ICESile esitatud ühisele palvele „anda [kalavarusid käsitlevat] nõu sobivate majandamissüsteemide, kaasa arvatud majandamisstrateegiate, eesmärkide ja ökosüsteemiga seotud küsimuste suhtes”, kaaluti 2005. aastal esmakordselt mitmeid simulatsiooniuuringutel põhinevaid varude hindamise ja majandamisega seotud lähenemisviise³.

³ Pikaajaliste nõuannete ajutise töörühma aruanne. (2005b) 126. 12.–13. aprill 2005, ICESi peakorter. ICESi dokument CM 2005/ACFM: 25.

2006. aastal avaldas ICES esmakordselt arvamust selle kohta, et kalamarja tootluse uuringute suundumustel põhinevad püügikontrollieeskirjad paistsid lootustandvad⁴. Majandamisstrateegiate uurimisrühm viis 2006. ja 2007. aastal läbi ELi ja Norra ühiselt tellitud simulatsioonid⁵. Kõnealuse uuringu alusel ja koostöös eraldiseisva teadlasterühmaga esitas PelRAC 2007. aasta juulis komisjonile majandamiskava ülevaate⁶. Komisjon palus ICESil anda kõnealusele kavale oma hinnang. ICES jõudis 2007. aastal järeldusele, et kõnealune kava on kooskõlas ettevaatusprintsipiiga lühiajalises perspektiivis, kuid mitte 40-aastase simulatsiooniperioodi hilisematel etappidel. ICESi kõige värskem arvamus rajaneb ettepanud kaval⁷. STECF on ICESi järeldused heaks kiitnud⁸.

Euroopa Ühendus rahastas ka hariliku stauriidi varude iseloomulikke tunnuseid käsitlevat teadusprojekti⁹. Käesolev ettepanek rajaneb saadud arvamustel.

Ekspertiarvamuste avalikustamiseks kasutatud vahendid

ICESi ja STECFi arvamused on avalikkusele kättesaadavad nende veebilehtedel (www.ices.dk ja fishnet.jrc.it/web/stecf).

Mõju hindamine

Mõju hindamine põhineb kolme liiki andmetel:

- püügikontrollieeskirjade teaduslikust modelleerimisest lähtuv konsulteerimine PelRACiga;
- STECFi ja ICESi poolt läbi viidud bioloogiline analüüs;
- kalandusega seotud laevastiku osade majanduslik analüüs, mis rajaneb komisjoni aastaaruannetel, milles käsitletakse valitud Euroopa kalalaevastike majanduslikke

⁴ ICES, 2006. Report of the ICES Advisory Committee on Fishery Management, Advisory Committee on the Marine Environment and Advisory Committee on Ecosystems, 2006. ICES Advice, 9. raamat, lk 7.

⁵ ICES SGMAS Report 2007. Report of the Study Group on Management Strategies (SGMAS), lk 28. ICES CM 2007/ACFM:04.

⁶ Põhineb teadlaste ajutise töörühma ja pelaagiliste liikide piirkondliku nõuandekomisjoni liikmete koostöös valminud uurimisel „Towards a management plan for western horse mackerel”, Pelagic RAC et al, 2007.

⁷ ICES, 2007. Report of the ICES Advisory Committee on Fishery Management, Advisory Committee on the Marine Environment and Advisory Committee on Ecosystems, 2007. ICES Advice, 9. raamat, lk-d 13 ja 55.

⁸ Report of the Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries. Review of scientific advice for 2007. Consolidated advice on stocks of interest to the European Community in the ICES areas, endorsed at the 26th STECF Plenary session November 2007, <http://www.ices.dk/products/icesadvice.asp>

⁹ HOMSIR project, A multidisciplinary approach using genetic markers and biological tags in horse mackerel (*trachurus trachurus*) stock structure analysis, QLK5-Ct1999-01438. Kokkuvõtte on koostanud Abaunza et. al., Stock identity of horse mackerel (*Trachurus trachurus*) in the Northeast Atlantic and Mediterranean Sea: Integrating the results from different stock identification approaches, Fisheries Research 89 (2008) 2, 196.

näitajaid.

Mõjuhindang on avaldatud merendus- ja kalandusasjade peadirektoraadi veebisaidil ja komisjoni veebisaidil, kus asuvad lingid mõjuhindangute juurde.

ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

Õiguslik alus

Pikaajaliste kavade kehtestamise õiguslik alus on Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikkel 37.

Subsidaarsuse põhimõte

Ettepanek tehakse ühenduse ainupädevusse kuuluvas valdkonnas. Subsidaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

Proportsionaalsuse põhimõte

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas. Ettepanekuga kehtestatakse eeskiri, mis annab juhiseid iga-aastaste püügivõimaluste sisseseadmiseks, pakkudes erasektorile võimalust oma tegevuse kavandamiseks ja kehtestades kalavarude bioloogilist olukorda arvestavad püügipiirangud.

MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta ühenduse eelarvet.

TÄIENDAV TEAVE

Ülevaatamis-/läbivaatamis-/aegumisklausel

Ettepanek sisaldab sätet, mille kohaselt majandamismeetmeid hinnatakse iga kuue aasta tagant pärast määruse jõustumist.

Teadlaste soovitused näitavad, et kõnealune kava lähtub ettevaatusprintsipiist ega tohiks põhjustada varude vähenemist lühiajalises perspektiivis. Selles väites piiratakse lühiajalise perspektiiviga seetõttu, et püügikontrollieeskirjade kohaselt tagatakse ka varude juurdekasvu pideva vähenemise puhul vähemalt 54 % hiljutisest püügilimiidist. Esimene lubatud kogupüügi kehtestamine 2010. aastaks põhineb 2007. aastal toimunud kalamarja tootluse uuringuga kindlaks tehtud positiivsel suundumusel. Teise lubatud kogupüügi kehtestamist kohandatakse vastavalt 2010. aastal toimuva kalamarja tootluse uuringu esialgsetele tulemustele. Kõnealust lubatud kogupüüki vaadatakse seega läbi kaks korda. Pärast lubatud kogupüügi teist kohandamist (2014. aastaks) toimub läbivaatamine, et tagada lubatud kogupüügi kohandamine mis tahes ebaharilikult tugevate varude vähenemise signaalidega. Lisaks sellele võib nõukogu juhul, kui kalamarja tootluse uuringutel põhinevad püügieeskirjad ei sobi teadlaste soovituste kohaselt enam ettevaatusprintsipi järgiva kasutamise tagamiseks, võrdluspunkti igal ajal muuta.

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse läänepoolse hariliku stauriidi varu ja püügi mitmeaastane kava

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,¹⁰

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust¹¹

ning arvestades järgmist:

- (1) 2002. aastal Johannesburgis toimunud ÜRO ülemaailmsel säästva arengu tippkohtumisel vastu võetud rakenduskava arvesse võttes on Euroopa Ühendus muu hulgas võtnud kohustuse säilitada kalavarud tasemel, mis võimaldab maksimaalset jätkusuutlikku saagikust, või taastada need selle tasemeni, et saavutada kõnealused eesmärgid kahanenud varude osas kiiresti ja võimaluse korral hiljemalt 2015. aastal. Vastavalt nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta)¹² artiklile 2 tagab ühine kalanduspoliitika vee-elusressursside kasutamise säästvates majandus-, keskkonna- ja sotsiaalsetes tingimustes.
- (2) Läänepoolne stauriidivaru on ühenduse vete stauriidivarudest majanduslikult kõige tähtsam. Kõnealust varu käsitlevast bioloogilisest teabest ei piisa varude täielikuks hindamiseks, mis võimaldaks kehtestada maksimaalse jätkusuutliku saagikusega seotud kalastussuremuse sihtväärtuse ja leida seosed lubatud kogupüügi ja teaduslike püügiprognoside vahel. Siiski saab kalavarude suuruse muutumisega seotud bioloogilise näitajana kasutada kalamarja tootluse indeksit, mis arvutatakse alates 1977. aastast iga kolme aasta järel läbi viidavate uuringute põhjal.
- (3) STECFi soovitused näitavad, et viimase kolme uuringu alusel arvutatud kalamarja tootluse indeksil rajanevad püügikontrollieeskirjad tagavad kalavarude säästva majandamise.
- (4) Alates 2003. aastast on teadlaste ettevaatusprintsibiil põhinevad soovitused mitmel aastal näidanud, et läänepoolse stauriidi aastane püük peaks jääma alla 150 000 tonni,

¹⁰ ELT C, lk.

¹¹ ELT ...

¹² EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

eeldades, et see tagab kalavaru säästva kasutamise isegi ebaharilikult suure juurdekasvu jätkuva puudumise korral. Püügikontrollieeskirjad peavad võrdselt rajanema nii teadlaste ettevaatusprintsibil põhinevatel soovitud kui ka lubatud kogupüügi jätkuval rakendamisel, mida kohandatakse vastavalt kalamarja tootlikkuse suundumusi kajastavale tegurile.

- (5) Püügikontrollieeskirjades tuleb arvestada ka saagi vette tagasi laskmist, sealhulgas võrgust vette tagasi sattunud kalu, kuna olulised on kõik varude kõrvaldamise viisid.
- (6) Piirkonnad, mille suhtes igal aastal kohandatakse stauriidi kogupüügi piirangut, ei lange kokku hariliku stauriidi varude piiridega. 2009. aasta kalapüügivõimaluste kehtestamise raames on nõukogu ja komisjon püstitatud eesmärgi muuta lubatud kogupüügi piirkondi nii, et see võimaldaks majanduskava nõuetekohaselt kohaldada.
- (7) Hariliku stauriidi varud asuvad peamiselt ühenduse ja Norra vetes. Norra on huvitatud läänepoolse hariliku stauriidi varude kasutamisest. Kõnealuse varu ühist majandamist praegu ei toimu.
- (8) Käesolevas määruses sätestatud meetmete järgimise tagamiseks tuleks lisaks nõukogu 12. oktoobri 1993. aasta määruses (EMÜ) nr 2847/93 (millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem)¹³ ja komisjoni 20. detsembri 2007. aasta määruses (EÜ) nr 1542/2007 (heeringa, makrelli ja stauriidi lossimise ja kaalumise korra kohta)¹⁴ sätestatud meetmetele vastu võtta kontrolli ja järelevalve erimeetmed. Kõnealuste meetmete eesmärk on eelkõige piirkonna ja liigiga seotud valeandmete esitamise vältimine.
- (9) Asjakohane on tagada kava korrapärane hindamine ja juhul, kui kõnealune hindamine näitab, et püügikontrollieeskirjad ei taga enam ettevaatusprintsibil põhinevat majandamist, tuleb tagada kava kohandamine.
- (10) Nõukogu 27. juuli 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1198/2006 (Euroopa Kalandusfondi kohta)¹⁵ artikli 21 punkti a alapunktide i ja iv kohaldamiseks peaks kava olema taastamiskava 20. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta)¹⁶ artikli 5 tähenduses, kui kudekarja varud moodustavad hinnanguliselt vähem kui 130 % kudekarja suurusest 1982. aastal, mil kudekari tagas erakordselt suure juurdekasvu, ja peaks olema majandamiskava kõikides muudes olukordades 130 %-line kudekarja varu võrreldes kudekarja 1982. aasta suurusega näitab ettevaatusprintsibil põhinevat biomassi taset.
- (11) Püügivõimaluste kehtestamine ja jaotamine ning bioloogiliste võrdlusaluste kehtestamine on ühenduse kalanduspoliitika esmatähtsad meetmed, mis mõjutavad otseselt liikmesriikide kalalaevastike sotsiaal-majanduslikku olukorda. On asjakohane, et nõukogu jätkaks endale otseselt nende küsimustega seotud rakendusvõimaluste kasutamise õiguse,

¹³ EÜT L 261, 20.10.1993, lk 1.

¹⁴ ELT L 337, 21.12.2007, lk 56.

¹⁵ ELT L 223, 15.8.2006, lk 1.

¹⁶ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK SISU, REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu

Määrusega kehtestatakse hariliku stauriidi läänepoolse varu kaitse ja majandamise pikaajaline kava (edaspidi „kava”).

Artikkel 2

Reguleerimisala

Kõnealust kava kohaldatakse ühenduse ja rahvusvaheliste vete ICESi rajoonides IIa, IVa, Vb, VIa, Vb, VIa, VIb, VII a, b, c, e, f, g, h, j, k, VIIa, b, c, d ja e elava hariliku stauriidi varude suhtes.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (a) „ICES” – Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu; „ICESi rajoon” – kõnealuse organisatsiooni määratletud statistiline kalapüügipiirkond;
- (b) „läänepoolne harilik stauriid” – artiklis 2 osutatud hariliku stauriidi varud;
- (c) „lubatud kogupüük” (TAC) – läänepoolse hariliku stauriidi varust aastas püüda ja lossida lubatav kogus;
- (d) „kogupüük” – merest püütud läänepoolse hariliku stauriidi kogus, mis hõlmab kohaldatavat lubatud kogupüüki ja asjaomasel aastal käesoleva määruse sätete alusel arvatatud vette tagasi lastud saagi hinnangulist suurust;
- (e) „kalamarja tootluse indeks” – stauriidimarja hinnanguline arv, mille arvutamiseks kolme aasta tagant korraldatava Atlandi ookeani makrelli- ja stauriidimarja tootluse uuringu tulemused jagatakse 10^{15} ;
- (f) „võrgust vette tagasi sattunud kalad” – kalad, mis sattuvad võrgust vette laeva pardale jõudmata.

II PEATÜKK

PIKAAJALISE MAJANDAMISE EESMÄRK

Artikkel 4

Kava eesmärk

Kava eesmärk on hoida läänepoolse stauriidivaru biomass tasemel, mis tagaks kõnealuse stauriidivaru jätkusuutliku kasutamise ja suurima pikaajalise saagikuse. Selleks peaks püügikontrollieeskiri võrdselt rajanema nii keskmistest juurdekasvutingimustest lähtuvatel ja ettevaatusprintsibil põhinevatel soovitudel kui ka hiljuti kindlaks määratud lubatud kogupüügil, mida kohandatakse vastavalt kalamarja tootlikkuse alusel mõõdetud kalavarude suuruse hiljutist suundumust kajastavale tegurile.

III PEATÜKK

PÜÜGIEESKIRJAD

Artikkel 5

Lubatud kogupüügi kehtestamise menetlus

1. Käesoleva määruse artiklis 4 sätestatud eesmärgi saavutamiseks võtab nõukogu, kes tegutseb nõukogu määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklis 20 sätestatud menetluse kohaselt, pärast konsulteerimist STECFiga vastu läänepoolse hariliku stauriidi järgmise aasta lubatud kogupüüki käsitleva otsuse.
2. Läänepoolse hariliku stauriidi lubatud kogupüük kehtestatakse käesoleva peatüki kohaselt.

Artikkel 6

Lubatud kogupüügi arvutamine

1. Lubatud kogupüügi arvutamiseks lahutatakse artiklite 7 ja 8 kohaselt arvutatud kogupüügist viimase teadusliku hinnangu andmisele eelneval aastal vette tagasi lastud kogusega võrdne kalakogus, sealhulgas võrgust vette tagasi sattunud kalad, STECFi arvutuste kohaselt.
2. Juhul kui STECF ei suuda arvutada viimase teadusliku hinnangu andmisele eelneval aastal vette tagasi lastud kalakogust, sealhulgas võrgust vette tagasi sattunud kalad, lahutatakse kogupüügist suurim viimase 15 aasta jooksul esinenud ja teaduslikel hinnangutel rajanev vette tagasi lastud kalade suhteline kogus, sealhulgas võrgust vette tagasi sattunud kalad, mis ei tohi olla väiksem kui 5 %.
3. Juhul kui lubatud kogupüük arvutatakse artikli 7 lõike 3 kohaselt hinnangute alusel, kohandatakse saadud tulemus kõnealuse kogupüügi kohaldamisaasta jooksul kogupüügi lõpliku arvutamise tulemusega.

Artikkel 7

Kalamarja tootluse uuringule järgneva aasta kogupüügi arvutamine

1. Juhul kui lubatud kogupüük kehtestatakse kalamarja tootluse uuringu läbiviimisele järgnevas aastaks, arvutatakse kogupüük järgmiste elementide põhjal:
 - (a) konstantne tegur 1,07, mis kajastab matemaatiliste mudelite alusel läbi viidud simulatsiooni kohast kogupüügi lõplikku kasvu ja mille eesmärk on maksimaalse aastase saagikuse tagamine, nii et see ei ohustaks varude vähenemise ohu püsivust väga madalal tasemel;
 - (b) kalamarja tootluse uuringu läbiviimise aastaks kehtestatud lubatud kogupüük, edaspidi „lubatud kogupüügi võrdlusalus“;
 - (c) lisa kohaselt sätestatud kaalutegur, mis kajastab kalamarja tootluse indeksite alusel arvutatud kalavarude rohkuse suundumust;
 - (d) minimaalne kogupüük 75 000 tonni (sealhulgas vette tagasi lastud kalade hinnanguline kogus).
2. Lõikes 1 osutatud kogupüük arvutatakse vastavalt järgmisele valemile:
$$1,07 * (75\ 000 \text{ tonni} + (\text{lubatud kogupüügi võrdlusalus} * \text{kaalutegur}) / 2).$$
3. Kui kasutada saab ainult viimase kalamarja tootluse uuringu indeksi hinnangulist arvutust, arvutatakse kogupüük vastavalt lõigetele 1 ja 2 hinnangulise indeksi alusel, mida kohandatakse asjaomasel lubatud kogupüügi kohaldamise aastal vastavalt kalamarja tootluse uuringu lõpliku tulemusele.

Artikkel 8

Kogupüügi arvutamine järgmisteks aastateks

1. Kui lubatud kogupüük kehtestatakse muuks aastaks kui kalamarja tootluse uuringu läbiviimisele järgneva aasta, kohaldatakse sama suurt kogupüüki kui eelmisel aastal.
2. Kui lubatud kogupüügi kehtestamise aastaks on kalamarja tootluse viimasest uuringust möödunud rohkem kui kolm aastat, vähendatakse kogupüüki 15 % võrra, eeldusel et STECF peab kõnealust vähendamist asjakohaseks; vastasel korral kohaldatakse sama suurt kogupüüki kui eelmisel aastal või vähendatakse kogupüüki STECFi soovitude kohaselt vähem kui 15 % võrra.

Artikkel 9

Lubatud kogupüügi kehtestamise üleminekueeskiri

1. Kui esimene artiklite 6 ja 7 kohane lubatud kogupüük kehtestatakse mõneks muuks aastaks kui kalamarja tootluse uuringule järgneva aasta, arvutatakse lubatud kogupüük kõnealuste artiklite kohaselt nii, nagu oleks viimane kalamarja tootluse uuring toimunud eelmisel aastal.

2. Kui esimese lubatud kogupüügi arvutamisel kasutatakse lubatud kogupüügi võrdlusalust, mis kehtestati muude piirkondade kui artiklis 2 nimetatud piirkondade suhtes, lähtutakse lubatud kogupüügi võrdlusaluse arvutamisel teadlaste hiljutistest soovitustest asjakohaste püügitasemetega kohta või kõnealuste soovituste puudumisel hiljutistest püügitasemetest artiklis 2 nimetatud ICESi rajoonides.

Artikkel 10

Meetmete kohandamine

Juhul kui STECF soovib, et artikli 3 punktis e määratletud kalamarja tootluse indeksid või kõnealuste indeksite artikli 7 lõike 1 punktis c osutatud kaalutegur või artikli 7 lõike 1 punktis c osutatud konstantne tegur ei ole enam asjakohased, et tagada suur saagikus ja varude vähenemise ohu hoidmine väga madalal tasemel, võtab nõukogu vastu kõnealuste elementide väärtuste muutmist käsitleva otsuse.

IV PEATÜKK SEIRE JA JÄRELEVALVE

Artikkel 11

Kalapüügiluba

1. Läänepoolset stauriidi püüdvatel laevadel on vastavalt nõukogu 27. juuni 1994. aasta määrusele (EÜ) nr 1627/94 (millega nähakse ette kalapüügilube käsitlevad üldsätted)¹⁷ väljaantud kalapüügiload.
2. Kõigil kalalaevadel, millel ei ole lõikes 1 osutatud kalapüügiluba, on keelatud stauriidi püüda või pardal hoida ükskõik millises koguses, kui laev on püügiretkel, mis hõlmab selle laeva viibimist mõnes artiklis 2 nimetatud ICESi rajoonis.
3. Iga liikmesriik koostab nimekirja laevadest, millel on lõikes 1 nimetatud luba, ajakohastab seda ning teeb nimekirja oma ametlikul veebilehel komisjonile ja teistele liikmesriikidele kättesaadavaks.

Artikkel 12

Ristkontrollid

1. Liikmesriigid kohaldavad läänepoolse hariliku stauriidi suhtes määruse (EMÜ) nr 2847/93 artiklis 19 sätestatud administratiivseid ristkontrolle ja andmete kontrollimist. Erilist tähelepanu pööratakse võimalusele, et hariliku stauriidina registreeritakse muid väikeseid pelaagilisi liike, ja vastupidi.
2. Laevaseiresüsteemiga varustatud laevade puhul kontrollivad liikmesriigid laevaseiresüsteemi andmeid kasutades representatiivse valimi alusel, kas kalapüügi

¹⁷ EÜT L 171, 6.7.1994, lk 7.

seirekeskustele edastatud teave vastab püügipäevikusse kantud tegevusele. Ristkontrollide andmeid säilitatakse elektroonilisel kujul kolm aastat. Erilist tähelepanu pööratakse erinevate hariliku stauriidi varude üksteisega piirnevatel aladel, nimelt ICESi rajoonides VIIIc ja IXa, IVa ja IVb, VIIe ja VIId täheldatud tegevust käsitlevate piirkondlike andmete kooskõlale.

3. Kõik liikmesriigid teevad oma ametlikul veebisaidil avalikkusele kättesaadavaks püügipäevikute ja lossimisdeklaratsioonide esitamiseks vajalikud kontaktandmed.

V PEATÜKK JÄRELMEETMED

Artikkel 13

Kava hindamine

Komisjon hindab hiljemalt käesoleva määruse kuuendal kohaldamisaastal ja seejärel selle igal kuuendal järjestikusel kohaldamisaastal STECFi arvamuse põhjal ning pärast pelaagiliste liikide piirkondliku nõuandekomisjoniga konsulteerimist kõnealuse kava mõju läänepoolsele hariliku stauriidi varule ning püügile, esitades vajaduse korral ettepanekuid kõnealuse kava muutmise meetmete kohta.

VI PEATÜKK LÕPPSÄTTED

Artikkel 14

Euroopa Kalandusfondist antav abi

1. Nendel aastatel, mil kudekarja suurus moodustab teaduslike hinnangute põhjal vähemalt 130 % kudekarja suurusest 1982. aastal, käsitatakse kava majandamiskavana määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 6 tähenduses ja määruse (EÜ) nr 1198/2006 artikli 21 punkti a alapunkti iv kohaldamise eesmärgil.
2. Nendel aastatel, mil kudekarja suurus moodustab teaduslike hinnangute põhjal vähem kui 130 % kudekarja suurusest 1982. aastal, käsitatakse kava taastamiskavana määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 5 tähenduses ja määruse (EÜ) nr 1198/2006 artikli 21 punkti a alapunkti i kohaldamise eesmärgil.

Artikkel 15

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*

LISA

Artikli 7 lõike 1 punktis c osutatud kaaluteguri arvutamine

1. Artikli 7 lõike 1 punktis c osutatud kaaluteguri väärtus sätestatakse käesoleva lisa punkti 2 kohaselt arvutatud kalde põhjal järgmiselt:
 - (a) kui kalamarja tootluse kolme viimase uuringu indeksite kalle on väiksem kui $-1,5$ või sellega võrdne, on kaaluteguri väärtus 0;
 - (b) kui kalamarja tootluse kolme viimase uuringu indeksite kalle on suurem kui $-1,5$ ja väiksem kui 0, on kaaluteguri väärtus $1 - (-2/3 * \text{kalle})$;
 - (c) kui kalamarja tootluse kolme viimase uuringu indeksite kalle on suurem kui 0 või sellega võrdne, on kaaluteguri väärtus $1 + (0,8 * \text{kalle})$;
 - (d) kui kalamarja tootluse kolme viimase uuringu indeksite kalle on suurem kui 0,5, on kaaluteguri väärtus 1,4.
2. Kalamarja tootluse kolme viimase uuringu indeksid arvutatakse järgmise valemi kohaselt:

(kalamarja tootluse uuringu indeks 3 – kalamarja tootluse indeks 1) / (3 – 1),

kuşjuures kalamarja tootluse kolme viimase uuringu indeksid reastatakse koordinaatteljestiku x-teljel punktidenä 1, 2 ja 3, nii et 3 tähistab kalamarja tootluse viimase uuringu indeksit ja 1 kuus aastat tagasi toimunud kalamarja tootluse uuringu indeksit.